

تأثیر محل اشتغال در رضایت شغلی آموزشگران هنرستان‌های کشاورزی استان مازندران

مهدی علیخانی دادوکلائی^۱، مهدی چرمچیان لنگرودی^۲ و هادی مومنی هلالی^۳

^۱دانش آموخته کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساری،

^۲گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساری

Alikhany.mehdi@yahoo.com

رضایت شغلی یک حالت عاطفی مثبت یا خوشایند ناشی از ادراک فرد درباره کار و یا تجربه اش است. تحقیق حاضر به منظور بررسی تأثیر محل اشتغال بر رضایت شغلی آموزشگران (تخصصی و عمومی) هنرستان‌های کشاورزی استان مازندران انجام گرفته است. روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری ۱۲۷ نفر بوده است. نمونه گیری تصادفی ساده و با استفاده از آماره ی کوکران ۱۰۸ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار تحقیق پرسشنامه‌ای محقق ساخته بود که روایی محتوایی آن براساس نظر متخصصان ترویج و آموزش کشاورزی تأیید و پایایی آن با استفاده از فرمول آلفای کرونباخ برابر با ۰.۹۵ و تنای ترتیبی برابر ۰.۹۲ محاسبه گردید. نتایج تجزیه تحلیل داده‌های تحقیق مبین آن بود که میزان رضایت شغلی (۸۵ درصد از آموزشگران هنرستان‌های کشاورزی استان مازندران) در حد متوسط و بالا است. با توجه به نتایج پژوهش، بین میانگین رتبه رضایت شغلی آموزشگران در رابطه با متغیر محل اشتغال اختلاف معنی داری در سطح ۱ درصد خطا وجود دارد به طوری که میانگین رتبه رضایت شغلی آموزشگران وابسته به سازمان جهاد کشاورزی بالاتر از سازمان آموزش و پرورش و سازمان آموزش و پرورش بالاتر از بدون سازمان (آموزشگرانی که به هیچ سازمانی وابسته نبودند) می-باشد.

واژه های کلیدی: رضایت شغلی، آموزشگران، هنرستان کشاورزی، محل اشتغال.